

Stipendieberättelse

Jag besökte Rwanda under tiden 25/9 - 5/10, totalt tio nätter.

Jag började planera resan redan före sommaren, läste allt jag kom över om landets historia, om försöken att bekämpa fattigdomen, om den ekonomiska, politiska och sociala utvecklingen. Ett visst fokus fanns ju på landet just då, även i svenska medier, eftersom man höll presidentval i augusti. Jag tog kontakt med några svenskar, däribland journalister, som besökt landet eller bott och arbetat där. Jag kontaktade ambassaden, dels för att ackrediteringsprocessen är ganska omständlig, dels för att få tips på kontakter inom den del av regeringsadministrationen som har hand om fattigdomsbekämpning, inte minst den del som rör girinka-projektet (en ko till en fattig familj), som var huvudintresset för min resa.

Av de förhandskontakter jag hade förstod jag på ett tidigt stadium att Rwanda, sin demokratiska författning till trots, är ett land där civilsamhället är svagt och där politisk opposition är svår att utöva. Jag fick intrycket av att Rwanda var ett land som "lagt locket på" när det gällde vissa centrala frågor, något som jag själv kunde bekräfta på plats i Kigali. En del jag stämt träff med redan på förhand visade sig ovilliga att ställa upp på regelrätta intervjuer.

På det hela taget fungerade det mesta dock bra. Det gick att få tag på nyckelpersoner, åtminstone till en viss nivå, det var möjligt att få en ordentlig inblick i regeringens arbete mot fattigdom. Låt vara att byråkratin är stor och ofta svår genomtränglig på ett sätt som känns ovant för en europé. Effektiv förvaltning är sällan en paradgren i afrikanska länder.

Jag hade dock turen att få kontakt med en av jordbruksdepartementets mer engagerade och effektiva presstalesmän vilket öppnade en del dörrar. Inte minst var han behjälplig vid mina besök på landsbygden.

Dessutom fick jag tid över att göra några mindre jobb med anknytning till de fattigas situation, dels en skola för fattiga barn som en engelsk kvinna drev, dels ett hem för flickor som levt på gatan, som en rwandisk kvinna startat.

Resultatet för Smålandspostens del blev sex sidor om Rwanda. Responsen blev över förväntan och resulterade i ytterligare ett Rwandareportage med viss Växjöanknytning som publiceras inom kort.

Per Lindblad
Linneavägen 2
352 51 Växjö
plindblad@hotmai.com
per.lindblad@smp.se

Växjö 24/11 2017